

TREŠAIS

OTRDIENA

6.JŪLIJS

Gata Neimara foto

**Atbrīvoties no
laicīgā ir tik
vienkārši – vajag
tikai nedaudz...**

Gundara Kalniņa foto

5.jūlijs – Garīguma diena. Gaismu izstarot pamanījās arī saule, lai ikvienam šajā nometnē garīgās vērtības rast būtu vieglāk. Katram šī diena noteikti bija citāda, jo mēs jau lietas uzveram individuāli, taču domāju, ka ikvienā modās tieksme pēc kā jauna, laba, cēla, gaiša. Mēs meklējam saskaņu ar sevi un savu dvēseli, lai atvērtu sevi jaunai informācijai, nedēļai.

Bija ļaudis, kas garīgo spēku un enerģiju meklēja saules gaismā, staigājot Ērģļu ārēs. Liela daļa noklausījāmies Ērģļu pagasta padomes priekšsēdētāja stāstījumu par šī pagasta vēsturi un attīstību. Arī tas mums deva sajūtu, ka dzīve iet uz augšu – ar labu gribu un darbību, iekšējo garīgo spēku var paveikt lielas lietas. Garīgas pārdomas mums gan jau katram raisījās pirmajās nodarbībās, domājot, ko sniegs lektori, ko pats vēlētos iegūt.

Ev.lut. baznīcas arhibīskapa vietnieks Pāvils Brūveris un Ērģļu katoļu baznīcas priesteris Rihards Rasnācis uzrunāja mūs ekumeniskajā svečīšu dievkalpojumā. Viņi aicināja mūs

ikvienu sevī iedegt gaismu līdzīgi kā to darām ar svecītēm altāra priekšā. Jo vairāk degošu svečīšu, jo lielāka gaisma.

Ar īpašu vieglumu un burvību garīgo pacēlumu raisīja Rasma Lielmanes virtuoza vijoles spēle Venta Zilberta klavieru pavadījumā. Viņi mūs uzrunāja ar Mocarta, Bēthovena, Paganini, Garūtas, Pavasara un Brāmsa mūziku. Kā īpašs punktiņš koncerta beigās izskanēja Sibēliusa Noktirne, aizskarot daudzus dziļo dvēseles stīgu.

Garīgo pacēlumu varējām izpaust vēlāk arī mēs paši nīkšanas vietā dziedot, kā arī turpinot lustēties latviešu dančos.

Atbrīvoties no laicīgā ir tik vienkārši – vajag tikai nedaudz...?

Lelde

Nīkšanu vēsture

“Vismaz 8-10 jauniešu dēļ naktī no otrdienas uz trešdienu ap pulksten 01.30 no miega tika izrauts kāds pavisam nevainīgs Rēzeknes iedzīvotājs. 3x3 jaunieši bija noslēguši derības, kuru zaudētājam naktī bija jāzvana it kā ēdnīcas vārdā uz lopu kautuvi un jāvaicā, kāpēc aizkavējas gaļa.” “Sēta”, 1998

“Kārlis un Liens nolēmuši pārspēt nometnes rekordu negulēšanā. Kā viņi pastāstīja, līdzšinējais rekords piederot tumšmatei Madarai- 63 stundas. Bet Kārlis ar Lienu stingri nolēmuši negulēt 64 stundas. Negulējis 70 stundas, tad pagulējis divas, Kārlis devās uz jauniešu ievirzi.” “Kalna Saime”, 2001

stāstīšana uz Čelvenas vidus tās aktivizēta ar adu gaipāšanai

pārdomājusi un esmu noskaņota mainīt “nīkšanas” nosaukumu.” “Staņģis”, 1993

“Nīkstiet, un jūs otrā rītā visi būsiet moži un uzlādējušies ar pozitīvo enerģiju, kas būs krietnu riekšavu vērtīgāka par sauju salda miega jaukajās koka gultiņās!” “Atbalss”, 1998

“Šis ir brīnišķīgs laiks vienam otru iepazīt. Nīkšana beidzas tad, kad kāds sāk ar degunu galdā badīt... kāds ir nonīcis un ir skaidrs, ka jāiet gulēt. Imants Ziedonis uzskata, ka darbība “nīkt” sevī nes ļoti spēcīgu emocionālu lādiņu. Emocionāli negatīvi centrētu lādiņu. Esmu “nīkšanas” būtību gana

“Pirmkārt, man tīri labi patīk “nīkšana”, jo tas ir uz nakts rēķina, kad ir jāguļ, un, ja cilvēks to nedara, viņš nīkst. Otrkārt, vārda aura nepārprotami liecina, ka attiecīgais process ir ārpus organizētās programmas 3x3 ciklā, bez 3x3 ir jānīkst! Nu, bet ja ļoti gribas citu vārdu, tas varētu būt: pēc līdzības ar “vakarēšana”- procesu, kas notiek naktī, varētu saukt par – nakarēšana, bet ēšanu, kas notiek naktī- par nakariņam. “Staņģis”, 1993

“Gaidītākajā nometnes ievirzē – nīkšanā nīcēji nīkstamo vietu izvēlas pēc savam iespē un prāts traucas uz da Ne mazāk mīla nīcēju pulcējas dziedošākie neatkarīgie eksperti ꝑ Sportiskākie nīkuļi nesī nakts vai agri austošās

kājas veiklas
danču stilā.
Te ik vakaru
kā gaisotnē
jā apkārtnē.
pat ļoti vēlās
99

poja leva

Spaidītais nīkšanas veids, senīci, ja vājē sūpo

Nēzēlīgā celāzīme

Ilgvara Zāraka zīmējumi

Dusreizpuse

Maija Treimane, Rita Dudko, Daiga Jasiūna, Dzintra Nikolajeva

Mēs iepazīstam un atveidojam Ērgļu apkārtni, un vēl ir cerība atrast arī Laires māti. To nekad nevar zināt, kurā mirklī to var sastapt. Laires mātes klātbūtne gan ir jaušama, jo bērnu actīvas spēj saskatīt Laires māti visdažādākajās lietās un vietās.

Aušana

Sandra Lauberte:

"Mēs aužam mazos dekorus no tekstīla un dabas materiāliem, apvienojot tos vienā darbā. Ja cilvēks strādā ar krāsām un dabas materiāliem viņš izvēlas sev patīkamāko, kas priecē viņa sirdi, dvēseli un rokas. Laires māte

tam visam stāv blakus un ieaužas katrā dzīparīnā. Paveiktais darbs katram audējam mājās atgādinās vēl ilgi šo nometni."

Metālkalšana

Citam tas prasa neikdienišķu piepūli, citam pāris prieka asaras. Viens veselu gadu kalj savu uzdevumu, līdz mana sava darba iznākumu, otram – nedēļu viegls darbs un uzdevums veikts nemanot tā sūrās pusēs. Vai metālkalšana ir ievirze, kas prasa ilgu darbu un pacietību vai gluži pretēji – vieglas dienas?

"Metālkalšana ir izteikti radošs process", tā runā Metālkalšanas ievirzes

vadītājs Ilgvars Zīraks. Viņaprāt, ar jebkuru materiālu jāstrādā radoši, un tikai tad var kas prasmīgi tikt izveidots. Materiāls prasa radošu fantāziju.

Mākslinieks Zīraks četrus gadus nopietni nodarbojas ar metālkalšanu, divus no tiem – pavisam aktīvi, metālkalšanu uzskatot par savu peļņas avotu. Viņa kalumu vērtums ir aplūkojams Brīvdabas muzejā studijā „Auseklis”. No izkaltā kā vērtīgāko izceļ naglu, ar kuru arī aizsākusies viņa kalšanas prasmes attīstīšana. Bet nometnes dalībnieku uzdevums mācību procesā izkalt kamīna piederumus: kruķīti, ogļu stangas u.c., bet par galveno ievirzes uzdevumu uzskatāms – katra individuālais kalums, kurā būs manāma kalēja – nometnieka radošā dzirksts. „Vēlos redzēt, cik viņi ir radoši,

kā katrs redz dzelzi," stāsta Metālkalšanas ievirzes vadītājs.

Bet, kur metālkalšanā slēpjas latviskums? „Tikko paņem rokā āmuru.." pauž Zīraks.

Raugi nu, kalējiem vieglas dienas..., un radošais dinamisms dzirksti kalēja smēdē.

Koka skaņu rīki

Ar septiņīgu skaņu skan taures balss. Koka pūšamais instruments ir dzīvs, kas dzīvo saules mūžu.

„Taure bija pirmais saziņas līdzeklis starp cilvēkiem senos laikos," tā Koka skaņu rīku ievirzes vadītājs **Eduards Klīns**. Iespējams, tādēļ viņam šie mūzikas instrumenti ļauj sajūst senču mantojumu dvēselē.

Apmeklējot ievirzi, nometnes dalībniekam ir svarīgs uzdevums: katram uztaisīt savu koka skaņu rīku. Visiem ir taures taisīšanas paraugs. Lieki vaicāt, kādu skaņu rīku taisa nometnieki?

Koks nemirst arī tad, kad viņu nocērt, tas drīzāk atdzimst, kad top par koka skaņu rīku. „Dabā skaņas dzīvo un

ir. Katram kokam piemīt savs tonis, tembrs, sava balss", skaidro ievirzes vadītājs.

Ir cerība, ka nedēļas beigās, kad nometnes dalībnieki būs uztaisījuši katrs savu tauri, varēs kopīgi ko nospēlēt.

Lai senču mantojums silda dvēseli!

Novadpētniecība.

Antra Grīnberga: „Mēs ejam dabā, skatām un aptaustām ievērojamākos dabas un vēstures objektus. Šodien Vestienas pusē Gaiziņa pakājē pie

Veselības avotiņa ceram sastapt Laimu. Rīt dosimies tuvāk izpētīt Ērgļu apkārtni, seno kultūrvēsturisko centru – Gaiļa kalnu, iesim meklēt Velna aci un Velna klēpi. Piekdien ieecerēts brauciens uz Jumurdas pusi."

Vērojumi no dabas, māņi un āzēšana – ticējumu saknē

It kā gana smiets un gana runāts, bet nekad jau labā nevar būt par daudz. Kas cilvēku vēl spēj tik cieši saistīt, ja ne senču balss? Balss, kas caur ticējumiem runā ar mums katru. Runā savā mēlē, bet mums saprotamā, kas vairo smaidu un sirds siltumu.

Rīta referāta nopietni nenopietnā stāstīšanas maniere pauda cilvēcisko attiecību situāciju nometnē. Ne mirkli nerimās blakussēdētāju sirsnīgie smieklī, kas raisījās, klausoties Teiku tēva – Madonas mūzikas skolas direktora Arta Kumsāra stāstījumā. Viņa piedzīvojumi dziesmu pierakstīšanā ir daļa no mūsu tautas vērtuma. Tāpat arī mūsu pārdzīvojums ticējumiem līdz.

Ko mana sirds varēja sajūst un saklausīt šai rītā? Tā iedziļinājās Vidzemē esošajās folkloras galvaspilsētās – Lielvārdē, Lubānā, Krustpilī, Cesvainē un

Ērgļos. Tā prata izsekot stāstītāja Arta Kumsāra sēļu valodai. Tā izdzīvoja viņa pārdzīvojumus, pierakstot tautas dziesmas. Tā samanija Teiku tēva

dvēselisko noskaņojumu un stāstīja līdzī savu stāstu, arī dziedāja līdzī.

Teiku tēvs skaidroja arī to, ka vienam melna kaķa redzēšana, kas pārskien pāri ceļam, nozīmē labu, otram – ļaunu, tāpat arī vieta un laiks, kad tas manīts. Kāds nu tas dabas vērojums mums šķitis, tas atkarīgs no katra paša. Tikai jāuzmanās no dziedāšanas sabiedriskajā transportā, ja rokās ir kotlešu bļoda. Šoferis to var nesaprast gluži pareizi. Bet kā āzēšanu stāstītājs minēja meitu izprecināšanu: ja meita var aizlikt kāju aiz galvas, tad tas garantē preciniekus, ja ne – isti neveiksies. Pamēģināsim arī mēs, visas neprecētās meitas, aizlikt kāju aiz galvas, varbūt izdosies! Lai mēs vēl ilgi, ilgi smietos un justu sirds siltumu ne tikai ticējumu saknē: vērojot dabu, dzirdot māņus vai kādu āzējot!

LICNE

Desas – Folkloras – Vēstījums

Kas par desām?!

Izrādās, Madonas, kuras tuvumā mēs šobrīd mītam, nemaz nebūtu, ja viss nesāktos ar Vistiņlejas auna desām.

Teiku tēvs Artis Kumsārs ieintrīgē un caur smieklīem un dziesmām nemanot pāriet uz lietām, notikumiem un tikumiem, kuri būtu jāzina jebkuram latvietim, lai kur viņš mīt:

– par to, ka Gaiziņkalna novads sirmsenos laikos bija Laimas kulta centrs, par ko liecina Laimas dainu bagātība tieši šai novadā. Arī Praulienas kāzu dziesmā pēdējais pants daudzina Laimu:

“Ai, Laima, Laima, še tava meita,
Cēl augstu krēslu, liec vieglu mūžu.”

Pirms tam gan iesaka jaunajiem mazgāt acis Laimas avotā “Bolēnos”, lai redz, vai noskatītais vispār der,

– par to, ka vārds “folkloras” latviskāk skanētu “vērtums” – ne vērtēt, bet gan atvērt, pavērt, vērst. “Jo bez savas tautas pagātnes vērtuma (gudrības) mēs būsim kā “izļengāti mieti” – teicis viedais bitenieks Jānis Krūmiņš. Vērtuma kopas nevērtē pēc izskata un maka, bet gan atver ceļu Laimas mātei un tās bērniem te – uz zemes, sirdi un prātā,

– par to, ka apdzirdītu un neizglītotu tautu vieglāk vadīt – kā “slaktūža auna”. Un par mūsu tautas teikām, kuras

audzina cilvēkā domāšanu.

– par pirmajiem bērnu Dziesmu svētkiem 1858. gadā – koraļu dziedāšanu baznīcās,

– par Jāņu uguns tradīcijām – tās pacelšanu gaisā kārtī – lai visi redz, ka Jāņa bērni var nākt,

– par latvietības uzturēšanu trimdā vai mītnes zemēs (kā labāk tik). Amanda no Viskonsīnas ievadīja mūs “Dievsētās”, pastāstot par gadskārtu svinēšanu, kāzām, krustabām. Un, lai arī svētku tradīcijas plašākā trimdas sabiedrībā piekopj mazāk, latvietis visur ir latvietis, un ēšanas, ēdienu tradīcijas savas pozīcijas nav zaudējušas – tās tiek koptas cītīgāk. Arī dziesmu vārdu zināšanā dažam vietējam jāpamācās no āra latviešiem (mani ieskaitot).

– pat ... diemžēl “Trejdeviņos” nevar pārstāstīt visu, ko dzirdējām un vēl dzirdēsim Vērtuma jeb folkloras ievirzē – vietas pietrūks.

Ak, jā – pats galvenais – vai zināt, kā tikt pie dēliem vai meitām? – 100% – tā nu es Jums stāstīšu. Vēl jau pašai isti jāizzina.

Daina Kuple

TAUTASDZIESMAS NO ĒRĢĻIEM

Pa ličiem ievas zied,
Es uz krasta gavilēju:
Pa istabu meitas dzied,
Es pie loga klausījos.

Trīs meitiņas skaisti dzied
Augsta kalna galiņā;
Viena bija man' māsiņa,
Otra brāļa ligaviņa,
Tā trešā sveša bija,
Tā man pašam piederēja.

Daiļu dziesmu es dziedāju,
Daiļu dziesmu darināju;
I es ņemšu ligaviņu,
Kas būs laba dziedātāja.

Jaunas meitas skaisti dzied
Paeglīšu kambari;
Jauni puīši garam jāja,
Asariņas slaucidami.

Nometnes žurnālistikas ievirzes dalībnieki soli pa solītim apgūst avīžnieka ābeci, bet jau atklājies, ka viņiem piemīt galvenā žurnālistam vajadzīgā īpašība - interese par apkārt notiekošo, vēlme pasauli (nometni) pilnveidot, nebūt vienaldzīgiem. Vērtējumam nododam pirmās mazās intervijas un pirmos mēģinājumus komentāra žanrā.

Daiga Bitīniece, ievirzes vadītāja

MINIINTERVIJAS

Kas ir laime tavā izpratnē?

Anse Romančuka, Rīga, 10 gadi:

- Tad, kad jūtos labi gan pati, gan visi pārējie. Tad jūtos laimīga.

Monta Bitīniece, Kuldīga, 15 gadi:

- Vispār lielas laimes nav. Ir tikai mazas laimes. Bet, tās saliekot kopā, rodas liela, liela laime.

Ādolfs Avens, Kanāda, daudz - 82 gadi:

- Ja tu esi nabags, tad laime ir tad, ja tu esi paēdis un ja ir jumts virs galvas. Bet, ja tu esi bagāts, tad tikai vara tevi apmierina.

Edžus Krūmiņš, Rīga, 13 gadi:

- Tas ir mitoloģisks tēls, kas dažkārt uzklausa cilvēka vēlmes un vajadzības.

Irbe, 11 gadi:

- Laime ir tad, kad cilvēks ir priecīgs, laimīgs, jautrs.

Kristīne Koķe, 8 gadi:

- Laime ir tad, kad skaties televizoru,

spēlē datoru, Ziemassvētkos, Jāņos.

Aira Jākobsone, 53 gadi:

- Laime ir tad, kad izdodas viss iecerētais.

Kad cilvēks jūtas ļoti labi, tad tā ir laime.

Lija Liepa, pensionāre no Bauskas:

- Laime ir satikties ar cilvēkiem, uzmundrināt kādu, kam bēdas vai slikts garastāvoklis. Es esmu laimīga, ja spēju kādam palīdzēt un jūtu, ka arī viņš kļūvis laimīgāks.

Ernests Kalniņš, 8 gadi, no Rīgas igauņu skolas 2. klases:

- Man laime ir tad, kad vasarās peldos ezerā vai upē, bet ziemās varu slidot. Man patīk matemātika un tas, ka varu mācīties igauņu valodu.

Kārlis Staris, 6 gadi, Rēzeknes raj. pirmsskolas izglītības iestāde "Māriņa":

- Esmu laimīgs, kad brāļuks (4 gadi) nedara blēņas un nekaujas.

Kārlis Tohters, 8 gadi Rīgas Angļu ģimnāzijas 2. klase:

- Esmu laimīgs, ka atbraucu uz 3x3

nometni, šī man ir jau otrā nometne, pirmā bija Neretā. Esmu laimīgs, kad varu uzzināt kaut ko jaunu par dinozauriem, man patīk tos arī zīmēt. Esmu laimīgs, kad manai kucītei piedzimst mazie kucēni, bet kaķenītei - kaķēni.

Aleksis Sarma, 16 gadi, Rīga:

- Laime - ja tev blakus tuvs, mīļš cilvēks.

Jānis Liepiņš, nedomā par saviem gadiem, ar sirmiem matiem, bet sirdī jauns, Ņūdžersija ASV:

- Laime ir, ka pasaule ir tik skaista, ka Latvijā latvietība ir un aug.

Krista Kalniņa, 11 gadi, Ērgļi:

- Laime ir tad, kad viss ir forši.

Helēna Groševa, 50 gadi, Krievija:

- Laime ir ģimene, draugi un veselība.

Inese Mailīte, 44 gadi, Ērgļi:

- Laime ir mana meita, divi brāļi ar ģimenēm, uzticami, labi draugi. Darbs man sagādā prieku un nes gandarījumu, man nav jādzīvo "sērkokciņkastītē", jo ir sava māja.

Ilga Ābele, 9 gadi, Rīga:

- Laime ir nauda, prieks un draudzība.

Komentāri un vērojumi

Par dančiem

Man liekas, ka danči maziem varētu iet ilgāk. Piemēram, tiem, kuriem nav 13 gadu, viņi varētu palikt līdz kādiem 24.00. Tas man gan patīktu! Mani ļoti aizrauj dejošana un manas draudzenes arī. Pie Ilgas Reiznieces mēs varam iemācīties daudzas interesantas dejas. Mēs, mazie, kuriem nav 13, vēlamies, lai dejas sāktos agrāk.

Anete Bitīniece

Par kafējnicu telti

Pie Ērgļu arodskolas nometnes laikā teltī izveidota kafējnicā. Intervējot pārdevējas aizvietotāju Vitu, uzzināju, ka, strādājot šeit, nemaz nav auksti un nav apgrūtināši. Vita teica, ka negribētu strādāt iekšā telpās, jo tad nevarētu baudīt dabu. Viņa arī atzina, ka cenas esot labas, bet desmitgadīgā Karīna sacīja, ka te ir pārāk dārgi. Arī Emīlija Antona atzina, ka ir jau iepirkusies un viņai arī gribētos zemākas cenas.

Arī man liekas, ka tas labi izdomāts, ka kafējnicā laukā, bet cenas tiešām varētu būt mazākas.

Dana Ivanova

Tas ir lieliski

Izveidojusies laba tradīcija, ka 3x3

nometnes ievirzes un nozīmīgākos sarīkojumus var apmeklēt arī vietējie iedzīvotāji. Tā arī šogad kopā ar 266 nometnes dalībniekiem ir 136 ērgļenieši.

"Tas ir lieliski, ka mums ir šāda iespēja," stāsta Ieva Braķe, Ērgļu vidusskolas 11. klases skolniece. "Mēs iepazīstam interesantus cilvēkus, uzzinām ko jaunu par iepriekš zināmo,

Gundara Kalniņa foto

sapņēmam vērtīgus padomus, sastopam draugus. Es apmeklēju paš aizsardzības ievirzi, un tas, ko apgūstam šajās nodarbībās, ir aizraujoši."

Mārīte Breikša

Ir jāuzmanās

Nometnes apkārtnē ir jaukas

vietiņas, kur pasēdēt un paskatīties, kā cilvēki mierīgā gaitā pastaigājas un atpūšas. Pēkšņi viens skaļš brēciens, kas visu šo idilli izjauc, un ziņkāribas pēc katrs paskatās, kas noticis. Vienam atliek tikai pacelt acis, citiem pagriezt galvu, bet ziņkāriba gudrību nenes. Ziņkāriģo acis redzēja tikai divus puisēļus, kas aizmirsuši, ka tomēr šeit ir iela, kur, protams, brauc mašīnas un šoferiem ātri skrejošos ir diezgan grūti pamanīt. Uzmanieties!

Ilze Mailīte

Apskati Ērgļus savām acīm

Ekskursijā dalībnieki ar gidu palīdzību mazās grupiņās redzēja dambi, R. Blaumaņa kapa vietu, pagasta ēku, saieta namu un citas centrā ievērojamas vietas. Lietus gan ar milzīgu „brāzienu” pārsteidza ekskursantus ceļā. Ne viens vien izmirka līdz pēdējai vilītei. Šis milzu lietus pārgājienu neizjauca, bet grupiņas gan. Tā izveidojās kāda liela grupa, kas ekskursiju pabeidza vēl jautrāk, jo tā bija kļuvusi liela un stipra.

Kopējā soli atlikušo maršruta daļu mūs vadīja gide Santa ar draudzenēm. Paldies jaukajām meitenēm, kas braši kopā ar nometniekiem izstaigāja sev tik ierastās takas.

Roberts Treimanis

Man vajag divus! jeb Darba organizācija!

Ir dienas vidus. Informācijas centrs. Inese pārskata papīrus. Ienāk kāds vīrs zilā žaketē, kas sadielgta ar baltu diegu. Tas darīts rūpīgi. Vīrs apskatās visapkārt, tad jautā, ar ko varētu parunāt un tad paziņo: "Man vajag divus!" Laikam jau neizpratne Ineses acīs ir pārāk jaušama, jo vīrs pēc brīža piebilst: "Man zemenes neravētas un kumelītes arī jānolasa!" Arguments, ka mēs esam nometnes dalībnieki, nostrādā vīram par labu, jo viņš priecīgi piebilst: "Nu ja, man vajag divus!" Inese rāda ieviržu sarakstu un pacietīgi stāsta, ka tas gatavots jau ilgu laiku un mēs strādājam pēc saraksta. Vīrs apskatās un secina, ka tur ir tikai dejošana, dziedāšana un nekādu zemes darbu nav. Sašutumam par to, ka varbūtējie palīgstrādnieki varētu arī nebūt dabūjami, seko īsais kurss par jaunatnes izlaišanu un dzīvi kara apstākļos. To noklausījusies, Inese stāsta par nometnes būtību un dalībniekiem. Bet vīrs saka, ka dzīvo tepat blakus un ka mazpulcēni gan nāca palīgā un ravēja, ravēja. Pēc teju vai stundas garas sarunas vīrs saprot, ka cerētos strādniekus šeit viņš nedabūs.

Ja nu kāds jūt vēlmi ravēt zemenes un nolasīt kumelītes, tad jāiet tepat blakus un jāpiesakās pie vīra zilā žaketē, kas sašūta ar baltiem diegiem!

Iespējams, ka šim stāstam ir kāds sakars ar Jāni Ati, kurš vakar pirms koncerta stāvēja un dalīja programmiņas un visiem teica: "Meitenes pa labi, puisi – pa kreisi!" (Vai arī pretējos virzienos) Tā arī nesapratu, kuri ravēs zemenes un kuri lasīs kumelītes!

Ieva

Meteoroloģiskais zirgs – Tavs laika mērs

Ja zirgs šodien skaļi zviedz – būs nebēdnīgs vakars, kur nu vēl nakts!

Ja zirgu nemaz ieraudzīt nevari – gulēt šonakt nebūs iespējams!

Ja nu pēkšņi redzi vairāk par vienu zirgu – negulētas būs tik daudz nometnes naktis, cik zirgus

redzēsi!

Ja zirgu redzi purinot galvu – tā ir zīme, ka tuvojas Tavs danču partneris!

Ja zirga vietā saskati govī, kura negremo nemaz – Tev laika šovakar nebūs!

Ja zirgs ir kopā ar savu draudzeni – šodienas nīkšanā sastapsi savu mīļāko lopiņu!

Ja zirgs Tev uzsmaida – esi laimīgs, viņš piekrit mērīt Tavu laiku!

Llene

Trešdien, 7. jūlijā: **Nakts Strītbols!** Visi nometnieki un ērgļenieši laipni aicināti piedalīties nakts strītbolā. Komandā ir 3 spēlētāji, viena no tām - meitene (obligāti) Komandām jāpierakstās pie informācijas dēļa. Gaidām arī līdzjutējus!

Nenokavējiet!

Skaņu kopa „Ērglītis Ē” piedāvā brīvo mikrofonu jeb padziedāšanu, kas notiks šodien arodvidusskolas zālē plkst. 21.45! Visus interesentus pieteikties pie **Ingus Krūmiņa!**

Konkurss!

Visi bērniņi vecumā līdz 13 gadiem zīmē savas Laimes mātes un saņem redakcijas zāļu balvas! Zīmējumi tiek gaidīti redakcijā, tiklīdz gatavi. Ja kādam nepieciešama papīra lapa, lai droši pēc tās nāk uz redakciju.

Visi zīmējumi (ja nepārsniegs simtu!) tiks publicēti nometnes avīzē „Trejdeviņi”.

Redakcija atrodas otrajā stāvā pa kreisi.

Konkurss atjautīgajiem!

Apstaigājot dažādas ekstrēmas vietas Ērgļu apkaimē, atklājām samērā dīvainu uzrakstu – “KAISLE PRT”! Atrodiet to un izskaidrojiet nozīmi!

Atraktīvās atbildes īpašniekiem būs pārsteigums!

Atbildes iesniegt koordinācijas centrā.

Paraksts: vērīgie nometnes dalībnieki

JUBILĀRI
MARTA TROŠENKO
ANRIJS TUKULIS
IVARS TRAGAKES

Avīzi sagatavojām mēs

Ieva Kalniņa

Gundars Kalniņš

Liene Ulbina

Lelde Neimane

Gatis Neimanis

Ilgvara Zāraka zīm.